

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI
 ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE
 TEATAJA

7. märts 1990

Nr. 6 (926)

25. aastakäik

SISUKORD

I

93. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus «Eesti NSV töökoodeksi» muutmise ja täiendamise kohta.
94. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Haapsalu maakonna ümbernimetamise kohta Lääne maakonnaks.
95. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Paide maakonna ümbernimetamise kohta Järva maakonnaks.
96. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Saare maakonna Orissaare külanõukogu moodustamise kohta.

Eesti NSV Ülemnõukogu poolt vastuvõetud seadused ja otsused

(Eesti NSV Ülemnõukogu üheteistkümnenda koosseisu viieteistkümnes istungjärk)

97. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus ettevalmistustest Eesti riiklikuks iseseisvumiseks.
98. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste kinnitamise kohta.
99. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Kohtla-Järve linnapea kinnitamisest.
100. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Narva linnapea kinnitamisest.
101. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti NSV konstitutsiooni (põhiseaduse) paragrahvide 6 ja 7 muutmise kohta.

102. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV statistikaseaduse eelnõu kohta.
 103. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus «Eesti looduse kaitse kohta».
 104. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV seaduse «Eesti looduse kaitse kohta» kehtestamisest.
 105. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV Riigikontrolli seaduse eelnõu kohta.
 106. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti Ringhäälingu põhimääruse kohta.
-

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIDIUMI SEADLUS

93 «Eesti NSV töökoodeksi» muutmise ja täiendamise kohta

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Teha «Eesti NSV töökoodeksis» järgmised muudatused ja täiendused:

1. Muuta § 71 1. lõige ja sõnastada see järgmiselt:

«(1) Töölistele ja teenistujatele antakse iga-aastast põhipuhkust vähemalt 18 tööpäeva (kolm nädalat).»

2. Paragrahvis 72:

1) lugeda senine tekst 1. lõikeks ja täiendada seda uue punktiga 4 järgmises sõnastuses:

«4) naistele, kellel on kuni kolme aasta vanune laps või kaks või enam kuni 12 aasta vanust last;».

Sama lõike senised punktid 4 ja 5 lugeda punktideks 5 ja 6;

2) täiendada paragrahvi 2. lõikega järgmises sõnastuses:

«(2) Lisapuhkused liidetakse iga-aastasele põhipuhkusele (§ 71).»

3. Asendada § 170 1. ja 2. lõikes ning § 173 1. lõikes sõna «üheaastaseks» sõnadega «poolteise aastaseks».

4. Asendada § 172 pealkirjas ning 1. ja 2. lõikes, § 173 2. lõikes, § 176 pealkirjas ja 2. lõikes sõnad «poolteise aasta» ning «poolteise aastaseks» vastavalt sõnadega «kolme aasta» ja «kolmeaastaseks».

5. Paragrahvis 174:

1) täiendada paragrahvi uue 1. lõikega järgmises sõnastuses:

«(1) Naisele, kellel on kaks kuni 12 aasta vanust last, antakse kolmepäevane palgaline lisapuhkus, aga kellel on kolm või enam kuni 12 aasta vanust last — kuupäevane palgaline lisapuhkus.»;

2) lugeda senine 1. lõige 2. lõikeks, jättes sellest välja punkti 1 ja lugedes senised punktid 2 ja 3 punktideks 1 ja 2;

3) lugeda senine 2. lõige 3. lõikeks ja sõnastada see järgmiselt:

«(3) Naisele, kellel on kuni kolme aasta vanune laps, antakse kuupäevane palgaline lisapuhkus ja võimaldatakse tema soovil puhkus suvel.»

6. Kehtestada käesoleva seadluse §-d 1—2 ja 4—5 1. jaanuarist 1990. aastal, § 3 aga 1. juulist 1990. aastal.

Käesoleva seadlusega ettenähtud ulatuses antakse 1990. aastal iga-aastast puhkust ka isikutele, kelle tööaasta langeb kas osaliselt või täielikult varasemale perioodile (ajavahemikule enne 1. jaanuari 1990. aastal).

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 19. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

94 Haapsalu maakonna ümbernimetamise kohta Lääne maakonnaks

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:
Nimetada Haapsalu maakond ümber Lääne maakonnaks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 19. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

95 Paide maakonna ümbernimetamise kohta Järva maakonnaks

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:
Nimetada Paide maakond ümber Järva maakonnaks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 19. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

96 Saare maakonna Orissaare külanõukogu moodustamise kohta

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Moodustada Saare maakonnas uue haldusüksusena Orissaare külanõukogu keskusega Orissaare alevikus ja Orissaare Küla Rahvasaadikute Nõukogu.

2. Arvata Orissaare külanõukogu territooriumi koosseisu 15780 ha suurune osa Põide külanõukogu territooriumist, millel asuvad Orissaare kolhoosi ja Saaremaa Metsamajandi maakaasutused ning Orissaare alevik, Ariste, Kavandi, Maasi, Orinõmme, Pahila, Rahula, Randküla, Saikla, Taaliku, Tagavere ja Tumala küla.

3. Viia Põide külanõukogu halduskeskus Orissaare alevikust Tornimäe külla.

4. Teha vastavad muudatused Eesti NSV alevike ja külade nimekirjas (Eesti NSV Ülemnõukogu ja Valitsuse Teataja 1977, nr. 11, art. 127).

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 19. veebruaril 1990.

Eesti NSV Ülemnõukogu poolt vastuvõetud seadused ja otsused

(Eesti NSV Ülemnõukogu üheteistkümnenda koosseisu viieteistkümnes istungjärk)

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS**97 Ettevalmistustest Eesti riiklikuks iseseisvumiseks**

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Pöörduda NSV Liidu Rahvasaadikute Kongressi poole ettepanekuga vaadata Eesti NSV Ülemnõukogu 1989. aasta 12. novembri otsusest «Ajaloolis-õiguslikust hinnangust Eestis 1940. aastal toimunud sündmuste kohta» ja NSV Liidu Rahvasaadikute Kongressi 1989. aasta 24. detsembri otsusest «Nõukogude—Saksa 1939. aasta mittekallalaltungilepingu poliitilisest ja õiguslikust hinnangust» tulenevalt läbi küsimus NSV Liidu Ülemnõukogu 1940. aasta 6. augusti seaduse «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi vastuvõtmise kohta Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu» õiguspädevusest, sest Eesti Vabariigi Riigivolikogu 1940. aasta 22. juuli «Deklaratsioon Eesti astumise puhul Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu» ei olnud Eesti rahva vaba tahteavaldus ja on seetõttu tunnistatud õigustühiseks.

2. Informeerida NSV Liidu Rahvasaadikute Kongressi Eesti NSV kõigi astmete nõukogude rahvasaadikute 1990. aasta 2. veebruari «Deklaratsioonist Eesti riikliku iseseisvuse küsimuses», millega peetakse vajalikuks Eesti Vabariigi taastamine 1920. aasta 2. veebruaril sõlmitud Tartu rahulepingu alusel.

3. Eeltoodu alusel teha NSV Liidu Rahvasaadikute Kongressile ettepanek alustada ametlikke läbirääkimisi NSV Liidu ja Eesti NSV vahel Tartu rahulepingu kehtivusele rajaneva Eesti Vabariigi iseseisvuse taastamise üle de facto.

4. Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1990. aasta 31. jaanuari otsusega moodustatud Eesti majandusliku ja poliitilise iseseisvuse komisjoni koosseis.

5. Pöörduda Saksamaa taasühendamise rahvusvahelise nõupidamise poole ettepanekuga lugeda Eesti nõupidamisest osavõtjate hulka kui 1939. aastal agressioonist otseselt puudutatud riik.

6. Informeerida NSV Liidu valitsust Eesti NSV tahtest võtta osa II Euroopa Julgeoleku- ja Koostöönõupidamisest iseseisva riigina, taotledes NSV Liidu valitsuse poolset toetust.

7. Informeerida käesolevast otsusest Läti NSV ja Leedu NSV Ülemnõukogu, Saksamaa LV ja Saksa DV valitsust ning Soome Vabariigi presidenti.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Eesti majandusliku ja poliitilise iseseisvuse komisjon

Esimees

A. Rüütel — Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees, NSV Liidu rahvasaadik.

Liikmed:

A. Almann — Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär;

M. Bronštein — Tartu Ülikooli poliitökonoomia kateedri juhataja, NSV Liidu rahvasaadik;

T. Frey — Tartu Ülikooli professor, Eesti Rohelise Liikumise juhatuse esimees;

G. Golubkov — Aseri Keraamikatehase direktor, NSV Liidu rahvasaadik;

A. Green — Eesti NSV välisminister, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

I. Gräzin — Eesti TA Filosoofia, Sotsioloogia ja Õiguse Instituudi osakonnajuhataja, NSV Liidu rahvasaadik;

R. Hagelberg — Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe nõunik, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

K. Hallik — Eesti TA Filosoofia, Sotsioloogia ja Õiguse Instituudi juhtivteadur, NSV Liidu rahvasaadik;

S. Kallas — Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu esimees, NSV Liidu rahvasaadik;

K. Kiisk — Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi liige;

A. Kiris — Eesti NSV justiitsminister;

J. Kärner — Tartu Ülikooli rektor;

A. Kõörna — Eesti TA president, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

M. Lauristin — Tartu Ülikooli ajakirjanduskateedri juhataja, NSV Liidu rahvasaadik;

E. Lippmaa — Eesti TA Keemilise ja Bioloogilise Füüsika Instituudi direktor, NSV Liidu rahvasaadik;

A. Maksimenko — Sillamäe Linnavolikogu esimees;

L. Meri — Eesti Instituudi direktor, kirjanik;

N. Mihejeva — EKP Kohtla-Järve Rajoonikomitee I sekretär, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

M. Mikiver — Eesti Teatriliidu esimees, NSV Liidu rahvasaadik;

E. Mändmaa — Eesti NSV rahandusminister, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

Ü. Nugis — tootmiskoondise «Estoplast» peadirektor, Eesti Töökollektiivide Liidu juhatuse esimees, NSV Liidu rahvasaadik;

R. Otsason — Eesti Panga president, NSV Liidu rahvasaadik;

K. Pajula — Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku peapiiskop;

E. Põldroos — kunstnik, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

E. Reitsnik — Eesti NSV Riikliku Statistikaameti peadirektor;

O. Saveli — Eesti Põllumajanduse Akadeemia rektor, Eesti Maaliidu esimees;

E. Savisaar — Eesti NSV majandusminister, NSV Liidu rahvasaadik;

E.-A. Sillari — EKP Keskkomitee sekretär, Eesti NSV Ülemnõukogu juhataja;

H. Sein — Eestimaa Rahvuste Ühenduse president;

A. Tamm — talupidaja, Eesti Talupidajate Keskliidu esimees;

B. Tamm — Tallinna Tehnikaülikooli rektor, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi liige;

M. Titma — EKP Keskkomitee sekretär;

I. Toome — Eesti NSV Valitsuse esimees, NSV Liidu rahvasaadik;

V. Tšuikin — Narva Linnavolikogu esimees;

E. Tšerevaško — Eesti NSV minister, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

Ü. Uluots — Haapsalu maakonna Palivere Ehitusmaterjalide Tehase direktor, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

V. Vare — Eesti TA Ajaloo Instituudi vanemteadur, NSV Liidu rahvasaadik;

T. Varek — Rakvere maakonna Viru kolhoosi juhatuse esimees, NSV Liidu rahvasaadik;

V. Veski — Eesti NSV tööstus- ja energeetikaminister, Eesti NSV Ülemnõukogu saadik;

A. Väli — Eesti NSV põllumajandusminister, NSV Liidu rahvasaadik;

V. Väljas — EKP Keskkomitee I sekretär, NSV Liidu rahvasaadik.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

98 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seaduste kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused:

19. veebruarist 1990 «Eesti NSV Siseministeerimi kohta»;

19. veebruarist 1990 «Kohtuväliselt repressseeritud ja alusetult süüdimõistetud isikute rehabiliteerimisest».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

99 Kohtla-Järve linnapea kinnitamisest

Kooskõlas Eesti NSV kohaliku omavalitsuse aluste seaduse § 12 lg. 2 Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Kinnitada Kohtla-Järve linnapeaks Valeri Korb.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

100 Narva linnapea kinnitamisest

Kooskõlas Eesti NSV kohaliku omavalitsuse aluste seaduse § 12 lg. 2 Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Kinnitada Narva linnapeaks Vladimir Mižui.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

101 Eesti NSV konstitutsiooni (põhiseaduse) paragrahvide 6 ja 7 muutmise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Muuta Eesti NSV konstitutsiooni (põhiseaduse) paragrahvid 6 ja 7 ning sõnastada need järgmiselt:

§ 6. Parteid, ühiskondlikud organisatsioonid, ühiskondlikud liikumised ning muud kodanike ühendused, mis on moodustatud Eesti NSV seadusandluses ettenähtud korras ning tegutsevad Eesti NSV konstitutsiooni ja seaduste raames, kuuluvad Eesti NSV poliitilisse süsteemi.

§ 7. Eesti NSV poliitilisse süsteemi kuuluvad parteid, ühiskondlikud organisatsioonid, ühiskondlikud liikumised ning muud kodanike ühendused võtavad kehtiva seadusandluse raames ning vastavalt oma põhikirjalistele ülesannetele ja programmilistele eesmärkidele osa riigi ja ühiskonna asjade juhtimisest ning avalikkuse ja tema institutsioonide seisukohtade kujundamisest poliitilistes, majanduslikes, sotsiaalsetes ja kultuurilistes küsimustes.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

102 Eesti NSV statistikaseaduse eelnõu kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Eesti NSV Ülemnõukogu plaani- ja eelarvekomisjonil üldistada 2. märtsiks 1990. a. seaduseelnõu kohta laekunud ettepanekud ja märkused ning ette valmistada seaduseelnõu teiseks lugemiseks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

103 EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS**Eesti looduse kaitse kohta**

Inimtegevuse järjest tugevnev mõju loodusele ja loodusrikkuste üha ulatuslikum kasutuselevõtt tingib, et riik rakendaks abinõusid looduse kaitsmiseks, tema rikkuste otstarbekaks ning nii praeguse põlvkonna kui ka tulevaste põlvkondade vajadusi arvestavaks kasutamiseks, inimese materiaalseid ja vaimseid nõudeid rahuldava elukeskkonna kujundamiseks. Looduskaitsealane seadusandlus peab tagama ühi-konna ja looduse vaheliste suhete tasakaalustatud arengu, mere- ja maismaaökosüsteemide, loodusvarade, erilise teadusliku või esteetilise väärtusega territooriumide, loodusemälestiste, haruldaste ja hävimisohus olevate taime- ja loomaliikide kaitse. Käesolev seadus annab loodus- ja elukeskkonna tingimuste säilimiseks ning loodusvarade säästlikuks kasutamiseks vajalikud õiguslikud alused.

I. ÜLDSÄTTED**§ 1. Looduse kaitse olemus**

Looduse kaitse on loodusele ja tema elementidele inimtegevusest tuleva kahjuliku mõju vältimine, looduse tasakaalu säilitamine ja looduse säästliku kasutamise korraldamine.

§ 2. Looduse kaitse eesmärgid

Looduse kaitse eesmärgid on:

- 1) inimesele elukõlbliku looduskeskkonna tagamine;
- 2) eluslooduse liigirikkuse ja genofondi säilitamine;
- 3) ökosüsteemide ja maastike mitmekesise use säilitamine;
- 4) maavarade säilitamine võimalikult pikaks ajaks;
- 4) haruldaste loodusobjektide säilitamine;
- 6) loodusega seotud kultuuripärandi säilitamine.

§ 3. Eesti looduse kaitse seaduse ülesanne

Eesti looduse kaitse seaduse ülesandeks on anda alused seadusandlusele, mis reguleerib looduse kasutamist ja kaitset Eesti territooriumil.

§ 4. Eesti NSV looduskaitsealane seadusandlus

Eesti NSV looduskaitsealane seadusandlus koosneb käesolevast seadusest ja muudest looduse kaitse ja kasutamise alastest Eesti NSV seadusandlikest aktidest.

§ 5. Looduse kaitse eesmärkide saavutamine

Looduse kaitse eesmärgid saavutatakse eelkõige kohalikele tingimustele ja loodusoidlikele tavadele rajaneva looduskasutuse ja -kaitse korraldamisega, kusjuures majandus-, sotsiaal- ja riigikaitse tegevuses kuulub prioriteet looduskaitseabinõudele.

Looduse kaitse oluline eeldus on vabariigi haridusorganite poolt kõiki elanikkonnakihte hõlmava looduskaitsealase hariduse ja kasvatuse süsteemi arendamine.

§ 6. Looduskasutuse olemus

Looduskasutus on suhe inimtegevuse ja looduse vahel, mis avaldub:

1) looduse kasutamises või mõjutamises majanduslikel, esteetistel, tervishoidlikel või teaduslikel eesmärkidel loodusvarade eemaldamiseta looduslikust asukohast või taastuvate loodusvarade uuenemisvõime rikumiseta ja maastiku üldilmet mõjutamata;

2) loodusvarade eemaldamises nende looduslikust asukohast või nende loodusliku struktuuri ja paiknemise muutmises;

3) loodusobjektide ja loodusega seotud kultuuripärandi võtmises kaitse alla;

4) territooriumi, sealhulgas akvatooriumi, maapõue ja õhuruumi kasutamises;

5) jäätmete paigutamises loodusesse.

§ 7. Eesti NSV loodusvarade omandi- ja kasutusõigus

Vastavalt Eesti NSV konstitutsiooni paragrahvi 11 lõikele 2 on maa, maapõue, õhuruum, sise- ja territoriaalveed, mandrilava, metsad ja muud loodusvarad Eesti NSV riiklik omand, mille kasutamist korraldavad Eesti NSV Valitsus ja kohaliku omavalitsuse organid.

§ 8. Eesti NSV Ülemnõukogu pädevus looduse kaitse alal

Eesti NSV Ülemnõukogu pädevuses on looduskaitse üldpoliitika kujundamine ning sellealase tegevuse põhisuundade kinnitamine, seaduste vastuvõtmine riiklike looduskaitsealade ja rahvusparkide kaitse kohta, ökoloogiliste kriisi- ja katastroofipiirkondade väljakuulutamine.

Eesti NSV Ülemnõukogu nimetab ametisse Eesti looduskaitse peainspektori ja Eesti peasanitaararsti.

§ 9. Eesti NSV Valitsuse pädevus looduse kaitse alal

Eesti NSV Valitsuse pädevuses on looduse kaitse üldpoliitika väljatöötamine ja elluviimine, sellealaste välissidemete ja liiduvabariikide vaheliste suhete arendamine, looduse kaitse arendamine, maakondade ja vabariiklike linnade vaheliste looduse kaitse alaste lahkkelide reguleerimine, abinõude kavandamine ökoloogiliste kriisisituatsioonide ja katastroofide ärahoidmiseks, loodusõnnetuste ja suurte avariide tagajärgede likvideerimise korraldamine, ühiskasutuses olevate loodusvarade kasutamise reguleerimine.

§ 10. Kohaliku omavalitsuse organite pädevus looduse kaitse alal

Kohaliku omavalitsuse organite pädevuses on looduskasutuse viise ja mahtu määravate lepingute sõlmimine, looduskasutuse korraldamine, territooriumi, sealhulgas akvatooriumi kasutamisele andmine ning maastike, ökosüsteemide ja looduse üksikute komponentide kaitse korraldamine ning vastav kontroll.

§ 11. Riiklike looduskaitseorganite pädevus

Riiklike looduskaitseorganite pädevuses on looduskaitse tegevusprogrammide väljatöötamine ja elluviimine, loodusvarade arvestus ja looduskasutuse hindamine, looduse seisundi jälgimine, kontroll looduskasutuse ja loodusobjektide kaitse üle.

§ 12. Lepingujärgse looduskasutaja pädevus

Loodust võivad kasutada ettevõtted, asutused, organisatsioonid, sealhulgas sõjaväeosad ja kodanikud vastavalt kohaliku omavalitsuse organiga sõlmitud lepingule, millega määratakse kindlaks lepingujärgse looduskasutaja pädevus loodusvara kasutamise tingimuste ja korra osas.

§ 13. Iga kodaniku õigus

(1) Igal kodanikul on õigus viibida looduses, korjata marju ja seeni ning kasutada muid loodusande, kui sellega ei tekitata kahju loodusele või loodusvara lepingujärgsele kasutajale ega häirita teda.

(2) Nimetatud õigus ei kehti riiklikel looduskaitsealadel ja rahvusparkides, asutuste kinnistel territooriumidel, majapidamiste aedades ja õuedel ning erirežiimiga objektidel.

§ 14. Looduskaitse ja looduskasutuse juhtimine Eestis

Eestis juhivad looduskaitset ja looduskasutust Eesti NSV Ülemnõukogu, Eesti NSV Valitsus, kohaliku omavalitsuse organid ning riiklikud looduskaitseorganid.

§ 15. Eesti NSV riiklik looduskaitseüsteem

Eesti NSV riiklik looduskaitseüsteem koosneb selleks volitatud riiklikest organitest.

§ 16. Eesti NSV riiklike looduskaitseorganite otsuste kohustuslikkus

Eesti NSV riiklike looduskaitseorganite otsuste täitmine on kohustuslik.

§ 17. Looduskeskkonna seisundi normeerimine ja jälgimine

(1) Looduskeskkond on ressurss, mis on eelduseks inimese heaolu, tema kehalise ja vaimse tervise, elu ohutuse ja turvalisuse saavutamisel.

(2) Looduskeskkonnale ja organismidele inimtegevusest tingitud kahjulikult mõjuvaid tegureid normeerib riik. Kohaliku omavalitsuse organid võivad kehtestatud norme karmistada vastavalt piirkonna iseärasustele.

(3) Looduskeskkonna seisund peab vastama piirkonnas kehtivatele normatiividele. Looduskeskkonna seisundit jälgitakse pidevalt seiresüsteemide abil.

§ 18. Kodanike ja ühiskondlike ühenduste õigused looduskeskkonna kaitsetel

Igal kodanikul ja ühiskondlikul ühendusel on õigus osaleda looduse kaitse ja loodusvarade kasutamise seotud küsimuste lahendamises ning pöörduda haigus- või õiguskaitseorganite poole nõudega lõpetada loodusvarade ebaratsionaalne kasutamine ja igasugune muu tegevus, mis kahjustab või ohustab loodust, samuti kahju hüvitamiseks, kui see on juba tekitatud.

II. LOODUSHARULDUSTE JA TERRITOOORIUMIDE KAITSE**§ 19. Loodusharulduste ja territooriumide kaitse**

Taime- ja loomaliike, nende kooslusi, looduse üksikobjekte ja territooriume kaitstakse riikliku kaitse alla võtmisega selleks kehtestatud korras koos karmimate kaitseõuete kehtestamisega ja rakendamisega.

§ 20. Taime- ja loomaliikide, nende koosluste, looduse üksikobjektide ja territooriumide riikliku kaitse alla võtmine

Riikliku kaitse alla võetakse:

1) haruldased ja hävimisohus olevad, samuti erilise teadusliku või esteetilise väärtusega taime- ja loomaliigid ning nende kooslused;

2) haruldased pinnavormid, pargid, veekogud ja muud teadusliku, kultuurilis-ajaloolise või esteetilise väärtusega looduse üksikobjektid;

3) teadusliku või esteetilise väärtusega maastikud ja territooriumid, millel on oluline tähtsus looduskeskkonna, taimeliikide kasvukohtade, loomaliikide elupaikade ning muude loodus- ja ajalooliste kultuuriobjektide kaitsemisel.

§ 21. Riikliku kaitse alla võtmise kord

(1) Taime- ja loomaliigid, riiklikud loodus- ja biosfääri kaitsealad, rahvus- ja looduspargid ning muud erilise tähtsusega territooriumid võtab riikliku kaitse alla Eesti NSV Valitsus.

(2) Muud riiklikku kaitset vajavad territooriumid võtab riikliku kaitse alla kohaliku omavalitsuse organ.

(3) Looduse üksikobjektid võtab riikliku kaitse alla Eesti NSV Valitsus või kohaliku omavalitsuse organ, olenevalt nende teaduslikust, majanduslikust või kultuurilis-ajaloolisest tähtsusest.

§ 22. Loodusharulduste ja territooriumide kaitse korraldamine

(1) Kaitstavate taime- ja loomaliikide, nende koosluste või muude loodusobjektide, sealhulgas territooriumide kaitse nõudeid kehtestavad neid kaitse alla võtnud organid.

(2) Riiklike looduskaitsealade ja rahvusparkide territooriume kasutatakse esmajoones nende looduse säilitamiseks ja teaduslikel eesmärkidel, kuid võidakse anda kasutusse ka muuks otstarbeks, kui see ei kahjusta looduskaitseala või rahvusparki.

(3) Kaitse nõuetest kinnipidamise tagavad maakasutajad, kelle maalal kaitsealused taime- ja loomaliigid ning objektid või territooriumid paiknevad.

III. LOODUSKASUTUS

§ 23. Looduskasutuse eesmärk

Looduskasutuse eesmärk on inimese materiaalsete ja vaimsete vajaduste rahuldamine ning majandusliku ja sotsiaalse tegevuse võimaldamine.

§ 24. Looduskasutuse lubatavus

Looduskasutus on lubatud tingimusel, et säilitatakse eluks kõlblik looduskeskkond ja loodusvarasid kasutatakse ulatuses, mis on kooskõlas looduse kaitse eesmärkidega ning tagatakse taastuvate loodusvarade taastootmine. Looduskeskkonda mõjutav inimetegevus on lubatav vaid normide piires.

§ 25. Looduskasutuse tasulisus

Looduskasutus on tasuline või tasuta.

Territooriumi kasutamine

§ 26. Territoorium kui objekt

Käesolevas seaduses käsitatakse territooriumina Eesti NSV piires olevat maismaad, siseveekogusid ning Eesti NSV territoriaalvett.

§ 27. Territooriumi kasutamise tingimused

Territooriumi lubatakse kasutada tingimusel, et:

- 1) see ei põhjusta loodusele ohtlikke ja pöördumatuid muutusi;
- 2) säilib Eestile iseloomulik ja mitmekesine maastik;
- 3) tagatakse inimese eluks kõlblik elukeskkond ja eluslooduse normaalne areng;
- 4) taastatakse inimetegevusest ja loodusõnnetustest rikutud alad;
- 5) tagatakse genofondi säilimine.

Mulla kasutamine

§ 28. Muld kui objekt

Käesolevas seaduses käsitatakse mullana elutegevusest haaratud ja taimkattega koos talitlevat maakoore pindmist viljakat kihti.

§ 29. Mulla kasutamise tingimused

(1) Mulda kasutatakse looduslike ja kultuurtaimede saakide saamiseks nii, et ei väheneks tema viljakus.

(2) Rajatiste alla jääv huumuslik mullakiht tuleb eemaldada mullaviljakuse suurendamiseks mujal.

Maapõue ja maavarade kasutamine**§ 30. Maapõu ja maavarad kui objekt**

Käesolevas seaduses käsitatakse:

1) maapõuena ruumi, mis hõlmab uurimistööks ja maavarade tootmiseks kättesaadava maakoore ülaosa;

2) maavaradena maapõues paiknevaid mineraalaineid ja orgaanilisi lasundeid, sealhulgas turvast, ravimuda jm.

§ 31. Maapõue ja maavarade kasutamise tingimused

Maapõue ja maavarasid kasutatakse tingimusel, et:

1) kaevandamisel tagatakse nende ja kaasnevate loodusvarade kompleksne ja säästlik kasutamine ning välditakse elukeskkonna ja maapõue saastamist;

2) rekultiveeritakse kaevandamisel rikutud maa;

3) taastuvaid maavarasid kasutatakse nende loodusliku taastumise ulatuses.

Vee kasutamine**§ 32. Vesi kui objekt**

Käesolevas seaduses käsitatakse veena Eesti NSV territooriumi pinna-, põhja- ja merevett.

§ 33. Vee kasutamise tingimused

Vett kasutatakse tingimusel, et looduslikus ringluses säilitatakse vajalik veehulk ning tagatakse selle normatiivne puhtus ja vee-elustiku säilimine.

§ 34.. Veekogude kasutamise tingimused

Veekogusid ja nende vett kasutatakse tingimusel, et säilitatakse veekogu ökoloogiline tasakaal ega kahjustata veekogu kui maastikuelementi.

Õhu kasutamine**§ 35. Õhk kui objekt**

Käesolevas seaduses käsitatakse õhuna Eesti NSV territooriumi kohal olevat välisõhku (atmosfääri).

§ 36. Õhu kasutamise tingimused

Õhku kasutatakse tingimusel, et see ei põhjusta paikkonna õhu kvaliteedi muutust üle kehtestatud normatiivide.

Eluslooduse kasutamine**§ 37. Elusloodus kui objekt**

Käesolevas seaduses käsitatakse elusloodusena looduslikku taimestikku, sealhulgas metsa, looduses vabalt elavaid loomi ja muid elusorganisme.

§ 38. Eluslooduse kasutamise tingimused

Elusloodust kasutatakse tingimusel, et:

- 1) säilitatakse tema taastumisvõime;
- 2) säilitatakse tema liigiline mitmekesisus ja koosluste püsivus kogu Eesti territooriumil;
- 3) loodust ei risustata bioloogiliselt.

Jäätmed**§ 39. Jäätmed kui objekt**

Jäätmetena käsitatakse inimtegevuses tekkivaid jääke ja teisaldatud aineid.

§ 40. Vähejäätmelised tehnoloogiad

Majandustegevuses tuleb kasutada võimalikult vähejäätmelisi ja loodusele ohutuid tehnoloogiaid.

§ 41. Jäätmete kõrvaldamine

- (1) Jäätmed kõrvaldatakse tootmisest ja olmest nende:
 - 1) korduvkasutamisega;
 - 2) ladustamisega;
 - 3) hajutamisega;
 - 4) matmisega.
- (2) Tootmisprotsessis tekkinud jäätmete looduskeskkonnale ohutu kõrvaldamise eest vastutab nende tekitaja.
- (3) Olmejäätmete kõrvaldamise korraldab kohaliku omavalitsuse organ.
- (4) Jäätmete kõrvaldamisega seotud kulud kannab nende tekitaja.

§ 42. Jäätmete kõrvaldamise tingimused

Jäätmed kõrvaldatakse viisil, mis tagab võimaluse nende edasiseks majanduslikuks kasutamiseks või nende ohutuse looduskeskkonnale.

Looduskeskkonna seisundi häirimine**§ 43. Inimtegevusest tulenev looduskeskkonna häiring kui objekt**

Looduskeskkonna häiringuna käsitatakse inimtegevusega kaasnevat looduskeskkonda mõjutavat jääksoojust, müra, kiirgust jms.

§ 44. Looduskeskkonna häirimise lubatavus

Looduskeskkonna häirimine on lubatav kehtivate normatiivide piires.

IV. LOODUSE SEISUNDI JÄLGIMINE, HINDAMINE JA SELLEST INFORMEERIMINE**§ 45. Riiklikud looduskaitseorganid informatsiooni valdajana**

- (1) Riiklikud looduskaitseorganid koondavad, koguvad, töötlevad, säilitavad ja väljastavad andmeid looduse seisundi ja kasutamise kohta.
- (2) Looduskeskkonna seisundit jälgitakse ja hinnatakse riikliku seiresüsteemi abil. Ettevõtete loodust mõjutava tegevuse jälgimine toimub ettevõtete endi kulul.

(3) Riiklikel looduskaitseorganitel ja kohaliku omavalitsuse organitel on õigus tasuta ja piiranguteta saada kogu informatsiooni Eesti loodusega seotud uuringute tulemustest ning looduskasutusest ja looduskeskkonna seisundist.

(4) Looduskaitsealase teadustööga seotud informatsiooni väljastamisel tagatakse kogu ja töötleja autoriõigus.

§ 46. Looduskaitsealase informatsiooni kasutamine

(1) Looduskaitsealane informatsioon on avalik ning selle põhinäitajaid esitavad riiklikud looduskaitseorganid regulaarselt avaldamiseks massiteabevahendites.

(2) Riiklikud looduskaitseorganid on kohustatud viivitamatult informeerima avalikkust looduses aset leidnud avariidest ja norme ületavatest reostusjuhtudest.

(3) Igal kodanikul on õigus saada informatsiooni tema kodukoha loodust ja elukeskkonda mõjutavate projektide, tööde ja ürituste kohta.

§ 47. Loodusvarade ja nende kasutamise arvestus

(1) Eesti NSV territooriumil asuvate loodusvarade ja nende kasutamise üle peetakse riiklikku arvestust.

(2) Eesti loodusvarasid majandatakse riikliku arvestuse alusel.

V. VASTUTUS LOODUSE KAITSE JA KASUTAMISE NÕUETE RIKKUMISE EEST JA VAIDLUSTE LAHENDAMINE

§ 48. Vastutus looduse kaitse ja kasutamise nõuete rikkumise eest

Isikud, kes rikuvad looduse kaitse ja kasutamise nõudeid, kannavad distsiplinaar-, administratiiv- või kriminaalvastutust või tsiviilvastutust vastavalt Eesti NSV seadustele.

§ 49. Distsiplinaarvastutus looduse kaitse ja kasutamise nõuete rikkumise eest

Distsiplinaarvastutusele võetakse töötajaid, kes oma tööülesannete täitmisega või täitmata jätmisega rikuvad looduse kaitse ja kasutamise nõudeid.

§ 50. Administratiivvastutus looduse kaitse ja kasutamise nõuete rikkumise eest

(1) Administratiivvastutusele võetakse ametiisikud ja kodanikud, kes rikuvad looduse kaitse ja kasutamise nõudeid, ning töölised, kes oma tööülesannete täitmisega või täitmata jätmisega panevad toime sama teo oma juhtkonna ettekirjutusi või korraldusi rikkudes.

(2) Administratiivvastutuse kohaldamise õigus looduse kaitse ja kasutamise nõuete rikkumise eest on riiklikel looduskaitseorganitel.

§ 51. Kriminaalvastutus looduse kaitse ja kasutamise nõuete rikkumise eest

(1) Kriminaalvastutusele võetakse ametiisikud ja kodanikud, kes on looduse kaitse ja kasutamise nõudeid rikkudes tekitanud loodusele tahtlikult olulise kahju või ettevaatamatult suure kahju.

(2) Kriminaalvastutusele võetakse sõjaväe juhtivkoosseisu kuuluvad isikud, kes on looduse kaitse ja kasutamise nõudeid rikkudes tekitanud loodusele tahtlikult olulise kahju või ettevaatamatult suure kahju.

(3) Kriminaalvastutusele võetakse ministriumide, ametkondade ja muude keskasutuste ning kohaliku omavalitsuse organite vastutavad ametiisikud, kes on süüdi looduskeskkonna saastamise vältimiseks, piiramiseks või lõpetamiseks sõlmitud rahvusvahelise lepingu (konventsiooni) täitmiseks vastuvõetud aktide täitmata jätmises või selleks vajalike tingimuste loomata jätmises, kui selle tagajärjel tekitati loodusele oluline või eriti suur kahju.

§ 52. Looduse kaitse ja kasutamise nõuete rikkumisega tekitatud kahju hüvitamine

(1) Looduse kaitse ja kasutamise nõuete rikkumisega loodusele tekitatud kahju hüvitab kahju tekitaja.

(2) Looduse kaitse ja kasutamise nõuete rikkumisega kodanikule või tema tervisele tekitatud kahju hüvitab kahju tekitaja täies ulatuses. Kui kahju tekitajat pole võimalik välja selgitada, hüvitab kahju riik.

(3) Ettevõtetele, asutustele, organisatsioonidele ja kodanikele kehtestatud korras kasutamiseks antud loodusvarade omavolilise kasutamise ja kahjustamise eest teiste juriidiliste isikute ja kodanike poolt kantakse sissenõutud kahjutasud või leppetrahvid loodusvara seadusliku kasutaja arvele.

(4) Hagi loodusele tekitatud kahju eest tasu sissenõudmiseks võivad esitada kõik Eesti NSV juriidilised isikud ja kodanikud.

§ 53. Loodusest ebaseaduslikult hangitud saaduste üleandmise kohustus

Loodusest ebaseaduslikult hangitud saadused ja nendest valmistatud tooted võetakse kehtestatud korras tasuta ära. Nende müümisest saadud tulu kantakse Eesti Keskkonnafondi, välja arvatud toorme maksumus, mis jääb loodusvara seaduslikule kasutajale.

§ 54. Loodust kahjustava tegevuse peatamine või lõpetamine

Looduskeskkonda üle lubatud normide saastava või muu loodust kahjustava lubamatu tegevuse:

1) peatab kohaliku omavalitsuse organ, riiklik looduskaitseorgan või rahvakohus;

2) lõpetab kohaliku omavalitsuse organ, Eesti NSV Valitsus või rahvakohus.

§ 55. Loodusvara kasutamissoiguse äravõtmine

Loodusvara kasutajalt, kes süstemaatiliselt rikub loodusvara kasutamise nõudeid, võidakse selle kasutamise õigus ära võtta.

§ 56. Looduse kaitse ja kasutamise alase vaidluse lahendamine

Looduse kaitse ja kasutamise alase vaidluse, mille lahendamine ei ole rahvakohtute või riikliku arbitraaži pädevuses, lahendab riiklik looduskaitseorgan.

VI. RAHVUSVAHELISED SUHTED

§ 57. Välisriikide juriidiliste isikute ja kodanike ning kodakondsuseta isikute kohustus hoida Eesti loodust ja kaitsta selle rikkusi

Välisriikide juriidilised isikud ja kodanikud ning kodakondsuseta isikud on kohustatud hoidma Eesti loodust ja kaitsma selle rikkusi vastavalt Eesti NSV seadusandlusele.

§ 58. Rahvusvahelised lepingud

Kui rahvusvahelise lepinguga laienevad Eesti NSV-le looduskaitse- lised nõuded, mis erinevad Eesti NSV looduse kaitse ja kasutamise alase seadu andlusega kehtestatutest, siis kohaldatakse rahvusvahelise lepingu nõudeid, välja arvatud juhtudel, mil Eestis kehtivad nõuded on karmimad.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

104 Eesti NSV seaduse «Eesti looduse kaitse kohta» kehtestamisest

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Kehtestada Eesti NSV seadus «Eesti looduse kaitse kohta» 1990. a. 15. märtsist.
2. Kuni vabariigi seadusandluse vastavusse viimiseni Eesti NSV seadusega «Eesti looduse kaitse kohta» kohaldatakse kehtivaid seadus- andlikke akte niivõrd, kuivõrd need pole vastuolus käesoleva seadusega.
3. Kehtestada, et Eesti NSV seadust «Eesti looduse kaitse kohta» kohaldatakse kõigi looduse kaitse ja kasutamise seonduvate suhete reguleerimiseks, mis tekivad alates 1990. a. 15. märtsist.
4. Looduse kaitse ja kasutamisega seonduvatele suhetele, mis on tekkinud enne 1990. a. 15. märtsi, laieneb alates 1990. a. 15. märtsist Eesti NSV seaduse «Eesti looduse kaitse kohta» kehtivus.
5. Teha Eesti NSV Valitsusele ülesandeks viia Eesti NSV Valitsuse otsused kooskõlla Eesti NSV seadusega «Eesti looduse kaitse kohta».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

105 Eesti NSV Riigikontrolli seaduse eelnõu kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Avaldada Eesti NSV Riigikontrolli seaduse eelnõu ajalehtedes «Rahva Hääel» ja «Sovetskaja Estonia» üldiseks teadmi eks.
2. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumil üdistada 23. märtsiks 1990. a. seaduseelnõu kohta laekunud ettepanekud ja märkused ning ette valmistada seaduseelnõu teiseks lugemiseks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

106 Eesti Ringhäälingu põhimääruse kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Kinnitada Eesti Ringhäälingu põhimäärus.
2. Eesti Ringhäälingu komisjonil esitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile ettepanekud uute paigatingimuste ja -määrade kehtestamiseks Eesti Ringhäälingus.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 23. veebruaril 1990.

Eesti Ringhäälingu põhimäärus

I. ÜLDSÄTTED

1. Eesti Ringhääling (edaspidi Ringhääling) on Eesti NSV Ülemnõukogule alluv riiklik televisiooni- ja raadioorganisatsioon.

Ringhäälingu süsteemi kuuluvad Eesti Televisiooni, Eesti Raadio ning teised televisiooni ja raadio ettevõtted ja organisatsioonid.

2. Ringhäälingu põhiülesanne on koguda ja levitada informatsiooni Eestist ja maailmast, luua, säilitada ja vahendada kultuuriväärtusi, peegeldada ja mõjutada eesti ühiskonnas toimuvaid protsesse, kujundada avalikku arvamust humanistlike põhimõtete ning isiksuse ja rahvuste väärikusest lugupidamise vaimus.

Ringhääling lähtub sõnavabaduse ja parlamentaarsele mitmeparteilisusele toetuva arvamuste paljuse põhimõttest, austab eraelu puutumatus ja õigust konfidentsiaalsusele.

3. Ringhäälingu vara moodustavad materiaalsed ja rahalised vahendid, mille allikaks on assigneeringud riigieelarvest ja eelarvevälistest fondidest ning oma tegevusega teenitud tulud.

4. Ringhääling juhindub oma tegevuses Eesti NSV seadusandlusest, Eesti NSV Ülemnõukogu ja tema poolt moodustatud Eesti Ringhäälingu komisjoni otsustest ning käesolevast põhimäärusest.

5. Ringhääling on juriidiline isik, kellel on Eesti NSV riigivapi kujutisega ja oma nimega pitsat ning oma sümbolid.

II. RINGHÄÄLINGU ÜLESANDED JA TEGEVUSALAD

6. Ringhääling tema le pandud ülesannete täitmiseks:

1) töötab välja televisiooni ja raadio tegevuse ja arendamise kontseptsioonid;

2) valmistab ja väljastab televisiooni- ja raadioprogramme;

3) kontrollib saadete, samuti riiklike televisiooni- ja raadioprogrammide levi ja vastuvõtu tehnilist kvaliteeti;

4) korraldab koostööd välisriikide ja teiste televisiooni- ja raadioorganisatsioonidega, võtab osa rahvusvaheliste televisiooni- ja raadioorganisatsioonide tööt;

5) ekspordib ja impordib videosalvestusi, filmi-, heli-, reklaami-, informatsioonialast ja muud toodangut ning nende tootmiseks vajalikke teenuseid, kaubalis-materiaalseid väärtusi ja tehnilisi seadmeid ning organiseerib loominguliste kollektiivide ja teiste loominguliste töötajate esinemisi välismaal ja Eestis;

6) avaldab ja toodab reklaami, annab välja audiovisuaalmaterjale ja trükiseid;

7) korraldab kaadri ettevalmistamist ja väljaõpet, määrab televisiooni ja raadio autasud ning preemiad;

8) teeb ja tellib avaliku arvamuse ja muid teaduslikke uurimusi;

9) esitab ettepanekuid televisiooni ja raadio tööd reguleerivate seadusandlike aktide vastuvõtmiseks ja täiustamiseks.

III. RINGHÄÄLINGU ÕIGUSED

7. Ringhäälingul on temale pandud ülesannete täitmiseks õigus:

1) kasutada televisiooni- ja raadiokanaleid ning osaleda televisiooni- ja raadiosaatjate asukoha määramisel Eesti territooriumil;

2) teha tasuta ülekandeid ja salvestusi riiklikelt üritustelt ning vahendada neid teistele televisiooni- ja raadioorganisatsioonidele;

3) moodustada televisiooni ja raadio arenguprobleemide läbitöötamiseks ja elluviimiseks assotsiatsioonid, nõukogusid, komisjone, ekspertgrupe ja ametkondadevahelisi komisjone vabariigi spetsialistide ja teadlaste osavõtul;

4) korraldada televisiooni ja raadio avalikke üritusi, konkursse ja festivale;

5) sõlmida lepinguid välisriikide televisiooni- ja raadioorganisatsioonidega ning teha ekspordi- ja imporditehinguid;

6) kirjastada Ringhäälingu tegevust kajastavaid raamatuid, anda välja ajalehti ja muid trükiseid televisiooni ja raadio töö ning saatekavade tutvustamiseks;

7) arendada ettevõtlust televisiooni ja raadio huvides;

8) kooskõlastada ühiskondlike hoonete ja rajatiste projekte, et need vastaksid televisiooni- ja raadioülekannete tehnilistele tingimustele;

9) moodustada, reorganiseerida ja likvideerida kehtestatud korras oma süsteemi kuuluvaid ettevõtteid ja organisatsioone.

IV. RINGHÄÄLINGU JUHTIMINE

8. Ringhäälingut juhib peadirektor, kelle nimetab Eesti Ringhäälingu komisjoni esildisel ametisse Eesti NSV Ülemnõukogu oma volituste ajaks.

Peadirektor paneb oma volitused maha Eesti NSV Ülemnõukogu uue koosseisu esimesel istungjärgul.

9. Ringhäälingu haldusaparaadiks on peadireksioon, mille struktuuri, koosseisu ja töökorralduse alused kinnitab Ringhäälingu peadirektor.

10. Eesti Televisiooni ja Eesti Raadio direktori nimetab ametisse Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium Eesti Ringhäälingu komisjoni esildisel. Eesti Televisiooni ja Eesti Raadio juurde moodustatakse Eesti Televisiooni ja Eesti Raadio nõukogud, mille koosseis kinnitatakse Eesti Ringhäälingu komisjoni ja Ringhäälingu peadirektori ühise otsusega.

Eesti Televisiooni ja Eesti Raadio õiguslik seisund ja töökorralduse alused määratakse kindlaks mõlema organisatsiooni põhimääruses.

11. Ringhäälingu peadirektori ning Eesti Televisiooni ja Eesti Raadio direktori palga määrab Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium.

12. Ringhäälingu peadirektor vabariikliku televisiooni- ja raadioorganisatsiooni juhina:

1) esitab Eesti Ringhäälingu komisjonile Ringhäälingu aastaeelarve projekti ja tagab riigieelarvest eraldatud raha sihipärase kasutamise;

2) esindab Ringhäälingut Eesti NSV riigivõimu- ja valitsemisorganites ning välissuhetes;

3) annab käskkirju ja juhendeid, sõlmib lepinguid ja kontrollib nende täitmist, kinnitab Ringhäälingu süsteemi kuuluvate ettevõtete ja organisatsioonide põhimäärused;

4) võtab tööle ja vabastab töölt Ringhäälingu peadireksiooni töötajaid.

13. Ringhäälingu peadirektor ning Eesti Televisiooni ja Eesti Raadio direktor annavad oma tööst aru Eesti Ringhäälingu komisjonile.

14. Ringhäälingu tegevuse reorganiseerib või lõpetab Eesti NSV Ülemnõukogu.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Riigikantselei.
Trükipoognaid 1,5. Arvestuspoognaid 1,8. Tellimuse nr. 301.
ENSV Riigikantselei Trükikoda, Tallinn.

INDEX 70310

Raamatupalat
90-570a
23.03.90.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR